

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1514. usque ad annum 1520

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1769

VD18 90118464

§. 8. Nec Carolus, nec Franciscus Pontifici acceptus

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66414](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66414)

plenam Electoribus libertatem. His dictis Sæc. XVI.
A.C. 1519.
Lametum, comiter licet, re tamen infesta valere jubebant. Verum haud diu Helvetii a neutrius partis studio alienos sese servabant; vix enim Lametus discesserat, cum illi datis ad sacrum Electorum Collegium literis supplicarent, ut Gallum, si Germaniæ libertatem salvam conservare velint, penitus excluderent (*). Ceterum in hac epistola neque etiam Carolo Regi Catholico patrocinabantur.

§. VIII.

Nec Carolus nec Franciscus Pontifici acceptus.

Ex altera vero parte Leo Papa nil intentatum reliquit, ut Electores nec Carolum nec Franciscum in Cæsarem nominarent; cum enim hic Mediolani Ducatum, ille autem Neapolis Regnum possideret, verebatur Pontifex, ne alterutrius Monarchæ electio aliquando Italiæ quietem perturbaret, ac præcipue summorum Pontificum potentiam restringeret.

(*) *Has imperium venandi artes a Continuatore silentio pressas fuisse, Gallorum quamplurimi peroptabant. Ast nempe alienæ gloriæ nimium invidus, non raro propriæ inimicus evadit.*

Sæcul. XVI. ret. Nihilominus clam rem agebat, ne
A.C. 1519. eorum invidiam sibi accerferet, quapropter Robertum Urfinum Reggensem Episcopum Sedis Apostolicæ Nuncium specialiter deputatum Francofordiam ablegavit, dato negotio, ut Electoralis Collegii consiliis & ipse suffragaretur, quemque potiora eligentium suffragia petere cognosceret, eidem quoque accederet, nisi forte Galli in favorem cujusdam Germani Principis de prætenso suo jure remitterent. Omnia hæc ambientium studia integrum Mensem Junium tenebant.

§. IX.

Carolus Miltiz a Pontifice ad Electorem Saxonice missus.

*Cochlæus in
 actis & scrip.
 Lutheri ann.
 1519.*

Interea temporis Papa Lutheri Hæretici sectatores numero ac potentia augeri justo dolore deplorabat; quocirca nil non agebat, ut ulteriores mali progressus sisteret, hancque in rem Saxonie Electorem ad suas partes pertrahere statuit: ut vero secundus conatibus aspiraret successus, eidem Rosam auream, quam summi Pontifices quotannis quarta jejunii verni Dominica sacrare solent, dono dare decrevit, huncque in finem quemdam nobilem Saxonem, quem a cubiculis habebat, Electori satis notum nomine
 Caro-